

Αρ. Αδείας
01-1323

TAX/METEO ΚΟΤΙΜΟΤΗΤΟΤΡΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
*Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 59ο - ΤΕΥΧΟΣ 618 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἀνθρώπινα εὐαγγέλια

Δυσμενής μετάθεσις

Ἦιός πραγματοποιεῖ μόνος του, γιὰ τόν ἑαυτό του, δυσμενῆ μετάθεσι; Νά βρεθῆ ἀπὸ ὑψηλῆ θέσι σέ πολὺ χαμηλῆ; Ἀπὸ πλούσιο σπίτι σέ παράγκα; Ἀπὸ τὴν ἐλευθέρη κυκλοφορία του στό κλείσιμο σέ φυλακῆ; Ἀσφαλῶς κανεῖς. Καί ὅμως κάτι τέτοιο ἔβλεπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος νά κάνουν οἱ χριστιανοὶ τῆς Γαλατίας. Γι' αὐτό καί ὄχι ἀπλῶς θλίβεται, ἀλλὰ καί κινητοποιεῖται δυναμικά. Γίνεται σφοδρὸς στό λόγο, μόνο καί μόνο γιὰ νά τοὺς συγκλοῦσῃ, νά συνέλθουν ἀπὸ τὴν ἀνοησία, ἀπὸ τὴν καταστροφικὴ βλακεία τους.

Ἐκφράζει τὴν ἀπορία του, πῶς ἄλλαξαν τόσο γρήγορα! «Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 6). Σκέπτεται ἀπὸ τό ἕνα μέρος τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ, τὴν τιμῆ, πού τοὺς ἔκανε νά τοὺς καλέσῃ, καί ἀπὸ τό ἄλλο τὴν περιφρόνησι, πού ἔδειχναν. Καί θλίβεται, ἀλλὰ καί ἀγανακτεῖ ὁ Παῦλος.

«Μετατίθεσθε».

- Ὁ Θεός μᾶς κάλεσε, χωρὶς νά τό ἀξίζουμε.
- Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἔγινε αἰτία ν' ἀξιοποιηθῆ αὐτῆ ἡ κλήσις, μέ τὴ χάρι Του, μέ τὴ σωτηρία, πού δωρεάν προσφέρει. Μπορεῖ κάποιος νά μᾶς καλέσῃ σέ σπουδαία τελετῆ, νά μᾶς στείλῃ τιμητικὴ πρόσκλησι, μά, ἂν ὁ δρόμος πρὸς τό χῶρο τῆς τελετῆς εἶναι κλειστός, ἡ πρόσκλησι παραμένει ἀνενέργητη.

- Ὁ Ἰησοῦς εἶναι Ἐκεῖνος, πού μέ τὴ σάρκωσι, τὴ σταύρωσι, τὴν ἀνάστασι καί τὴν ἀνάληψί Του, ἀνοιξε γιὰ μᾶς τό δρόμο πρὸς τόν Οὐρανό, ὅπου μᾶς ἔχει καλέσει τιμητικά καί χαριστικά ὁ Θεός.

- Μᾶς κάλεσε ὁ Θεός νά μᾶς κάνῃ παιδιὰ Του, κληρονόμους τῆς βασιλείας Του. Κι ἐμεῖς παρεκτρεπόμεθα καί προτιμᾶμε τὴ λάσπη, τό χῶμα, τὰ μικρά.

- Μᾶς κάλεσε γιὰ τὴν Ἐκκλησία Του. Κι ἐμεῖς προτιμᾶμε κάποια θρησκεία τοῦ κόσμου τούτου.

● Μᾶς κάλεσε γιά τή Βασιλεία Του. Κι ἐμεῖς προτιμᾶμε κάποια ἰδεολογία, κάποια θρησκοληψία, κάποια δεισιδαιμονία. Πρόκειται γιά μιᾶ νέα ἀδελφότητα. Ὁ Ἀδάμ μετετέθη. Μόνος του διάλεξε τήν πύο δυσμενῆ καί ἀπαίσια μετάθεσι. Ἀπό τόν παράδεισο τῆς Ἐδέμ μετετέθη στή γῆ τῆς ἀμαρτίας. Μετάθεσις ἀπό τήν ἀθανασία στό θάνατο, ἀπό τή χαρά στή θλίψι, ἀπό τόν παράδεισο στήν κόλασι.

Ἔτερον εὐαγγέλιο

Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι παράδεισος, ἀνώτερος ἀπό τόν παράδεισο τῆς Ἐδέμ.

● Εἶναι τό μήνυμα τῆς σωτηρίας.

● Εἶναι τό μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

● Εἶναι τό εἰσιτήριον γιά τόν οὐρανό.

Εἶναι φρικτό νά ἐγκαταλείπουν οἱ πιστοί τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας καί νά μετατίθενται «εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 6), σέ ἄλλη πίστι.

Γιατί ὁ Παῦλος ὀνομάζει «εὐαγγέλιον», ἔστω καί «ἕτερον», τό κήρυγμα τῶν ψευδαδέλφων; Διότι ἔστι τό ἐμφάνιζαν. Ὡς εὐαγγέλιο! Ὡς εὐχάριστο λόγο. Ὑπόσχονταν σωτηρία καί εὐτυχία. Εἶναι ἀνάγκη -ἐλεγα- νά ζήση κανεῖς τήν τόσο δύσκολη ζωή τοῦ Σταυροῦ, νά σταυρωθῆ, γιά νά ζήση αἰώνια; Ἀφοῦ μπορούμε εὐκολώτερα, γιά νά τραβήξουμε τήν ἀνηφόρα τοῦ Σταυροῦ;

— *Θά κάνετε ἐκεῖνο κι ἐκεῖνο, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον... καί θά εἶστε ἐν τάξει μέ τό Θεό καί μέ τή συνειδησί σας!*

Καί ἔδιναν μιᾶ λίστα θρησκευτικῶν ἐπιταγῶν καί συνταγῶν, δόσεις εὐκολῆς θρησκευτικότητας, πού ἀνάπαυαν, ἤ μᾶλλον κοίμιζαν τή συνειδησί τους. Καί πρώτη φυσικά συνταγή, ἐντυπωσιακή ἄλλωστε, ἦταν ἡ περιτομή.

● «Εὐαγγέλιο» δικό τους, «ἕτερον», ὄχι τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέ τό εὐαγγέλιο τῶν ἰουδαϊζόντων ξαναγύριζαν οἱ Γαλάτες στά «στοιχεῖα

τοῦ κόσμου τούτου» (Κολοσ. β' 8), στά φτωχά στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινης θρησκευτικότητας.

● Ὁ Παῦλος ἀγανακτεῖ γι' αὐτή τή μετάθεσι. Τή βλέπει σάν μιᾶ ἀπάτη καλοστημένη. Ἀπατεῶνες τῆς θρησκείας οἱ ψευδάδελφοι, δέν γκρέμιζαν ἀπό τήν ἀρχή τό ὄνομα «Χριστός» καί τή λέξι «Εὐαγγέλιο». Τά χρησιμοποιοῦσαν, ἀλλά μέ ψεύτικο περιεχόμενο. Ἐνα ψεύτικο Χριστό κι ἕνα ψεύτικο εὐαγγέλιο ἐμφάνιζαν. Καί μέ καλοστημένες παγίδες ἔπιαναν τούς ἀφελεῖς.

Κι ὄχι μόνο τούς ἀφελεῖς, ἀλλά καί ἄλλους, πού θέλουν εὐκόλο τρόπο θρησκευτικῆς ζωῆς. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος γιά τίς παγίδες τῶν ἀπατεῶνων: «Οἱ βουλόμενοι ἀπατᾶν οὐκ ἀθρώως τοῦτο ἐποίουν, ἀλλ' ἡρέμα αὐτούς τῶν πραγμάτων μεθιστῶντες, τῶν ὀνομάτων οὐ μεθίστων. Τοιαύτη γάρ ἡ τοῦ Διαβόλου πλάνη, μή γυμνά προτιθέναι τά θήρατρα» (Ε.Π.Ε. 20,190). Μετάφρασις: Ὅσοι θέλουν ν' ἀπατήσουν ἄλλους, δέν τό κάνουν ἀπότομα, ἀλλά σιγά-σιγά. Χωρίς νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τό γράμμα, τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν οὐσία. Διότι αὐτή εἶναι ἡ τέχνη τοῦ Διαβόλου, νά καλύπτει καλά τίς παγίδες του.

● Πόση ἀγανάκτησι θά αισθανόταν σήμερα ὁ Παῦλος, ἂν ἔβλεπε τή μετάθεσι ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ «εἰς ἕτερα εὐαγγέλια»!

● Συνηθίσαμε πλέον, ἀντί ν' ἀκοῦμε «αὐτό λέει τό εὐαγγέλιο», ν' ἀκοῦμε «αὐτό εἶπε ὁ πατήρ τάδε, ὁ γέροντας τάδε»!

● Ἀντί νά συνιστᾶμε στούς ἀνθρώπους νά μελετοῦν τό Εὐαγγέλιο, δηλαδή, τήν Καινή Διαθήκη, τούς προτρέπουμε σέ εὐκόλες θρησκευτικές πράξεις, σέ προσκυνήματα, σέ τυπολατρεῖες, σέ ἀνώδυνα θρησκευτικά ἔργα.

Τό γκρέμισμα σήμερα τῆς πνευματικῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας δέν γίνεται μόνο ἀπ' ἔξω, ἀπό τούς φανερούς ἐχθρούς τῆς πίστεως. Γίνεται καί ἀπό μέσα, ἀπό τούς ὑπουλοῦς ἐχθρούς, ἀπό ψευδαδέλφους, ἀπό ἀπατεῶνες τῆς θρησκείας, πού πάνω ἀπό τό

Εὐαγγέλιο καὶ τὴν Ἐκκλησία ἔχουν τὴ δική τους γνώμη καὶ ἄποψι.

Προσοχὴ στὰ «ἕτερα εὐαγγέλια»! Ἔχει καὶ ὁ κόσμος τὰ δικά του εὐαγγέλια. Ὑπόσχεται χαρὰ καὶ εὐτυχία, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα προσφέρει πίκρα καὶ ἀπογοήτευσι. Γέμισε ὁ κόσμος ἀπὸ ψευτομεσσίες, πού χαρίζουν τὰχα εὐτυχία, λύσι προβλημάτων.

- Ἔνα εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο· ἐκεῖνο, πού παρέδωσε ὁ Κύριος, δίδαξαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἐξήγησαν οἱ Πατέρες.

- Βεβαίως τὰ γραπτὰ Εὐαγγέλια εἶναι τέσσερα (Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης). Ἄλλα καὶ τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια καὶ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης συναποτελοῦν τὸ ἓνα Εὐαγγέλιο, τὴ μιὰ σωτηριώδη ἀλήθεια, τὴν ἀποκάλυψι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

- Γι' αὐτὸ καὶ συνοπτικὰ ἡ Καινὴ Διαθήκη ὀνομάζεται Εὐαγγέλιο. Καὶ ὁ λόγος τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὀνομάζεται Εὐαγγέλιο. Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Κἄν μυρίοι γράφωσιν εὐαγγέλια, ἐν ἔστι τὰ πολλά... Τὸ γάρ ἐν καὶ οὐχ ἐν, οὐ τῷ τῶν γραφομένων ἀριθμῷ, ἀλλὰ τῇ ταυτότητι καὶ ἐτερότητι τῶν λεγομένων κρίνεται. Ὅθεν δῆλον, ὅτι καὶ τὰ τέσσερα εὐαγγέλια ἐν ἔστιν εὐαγγέλιον*» (Ε.Π.Ε. 20,192). Μετάφρασις: Καὶ ἂν ἀκόμη χιλιάδες ἄνθρωποι γράφουν εὐαγγέλια, ἓνα εἶναι στὴν οὐσία τὸ εὐαγγέλιο. Τὸ ὅτι εἶναι ἓνα ἢ δέν εἶναι ἓνα τὸ εὐαγγέλιο, δέν τὸ συμπεραίνουμε ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν γραφομένων βιβλίων, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ταυτότητα ἢ διαφωνία τῶν γραφομένων. Εἶναι, λοιπόν, φανερό, ὅτι καὶ τὰ τέσσερα εὐαγγέλια τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἓνα σὸ περιεχόμενο εὐαγγέλιο.

Διαστρέβλωσις τοῦ Εὐαγγελίου

Εἰρήνη φέρνει τὸ εὐαγγέλιο. Εἰρήνη ἐσωτερικὴ, στὴν καρδιά κάθε πιστοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰρήνη ὅλων τῶν πιστῶν μεταξὺ τους. Αὐτὴ ἡ εἰρήνη καταδιώκεται καὶ φεύγει, ὅταν κυνηγηθῇ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἐπικρατήσουν τὰ ζιζάνια. Τότε τὴ

θέσι τῆς εἰρήνης τὴν παίρνει ἡ ταραχὴ. Αὐτὸ κατώρθωσαν οἱ Ἰουδαῖζοντες ψευδάδελφοι στὴ Γαλατία. Διαστρέβλωναν τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ προκάλεσαν ταραχὴ μεγάλη. Ἐπισημαίνει ὁ Παῦλος αὐτοὺς πού εἶναι «οἱ ταρασσοντες καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. α' 7).

Ἡ ταραχὴ ἀπὸ ἐξωτερικὴ γίνεται καὶ ἐσωτερικὴ. Προκαλοῦν οἱ ταραχοποιοὶ κρίσι συνειδήσεως καὶ ψεύτικα διλήμματα.

Πῶς; Δευτερεύοντα πράγματα τὰ ἀνυψῶνουν σέ πρωτεύοντα καὶ κύρια. Ρίχνουν ὅλο τὸ βάρος τῆς προσοχῆς καὶ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς σ' αὐτά. Καὶ θέτουν τρομακτικὰ ἐρωτήματα:

—*Τὰ δέχεσθε αὐτὰ ἢ δέν τὰ δέχεσθε; Προσέξτε, διότι, ἂν δέν τὰ δέχεσθε, θά πᾶτε στὴν κόλασι!*

- Στὴν ἐποχὴ τοῦ Παύλου τέτοιο δευτερεύον, ἢ μᾶλλον ἄχρηστο, θέμα ἦταν ἡ περιτομή. Προκαλοῦσαν ὅμως οἱ ψευδάδελφοι ταραχὴ, ἰσχυριζόμενοι, πῶς ὁποῖος δέν κάνει περιτομή, αὐτὸς δέν εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεὸς στὴν Παλαιὰ Διαθήκη αὐτὸ τὸ σημάδι υἰοθεσίας ἔδωσε.

- Στὶς μέρες μας ἔχουμε ἄλλα δευτερεύοντα ἢ καὶ ἄχρηστα θρησκευτικὰ πράγματα, πού προβάλλονται σάν ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Ἀπολύτως ἀναγκαῖο π.χ. εἶναι γιὰ τὴ σωτηρία τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο! Αὐτὸ λένε καὶ τονίζουν συνεχῶς οἱ φανατικοὶ παλαιοημερολογίτες. Κι ἐπειδὴ γνωρίζουν, ὅσοι τουλάχιστον ἀπ' αὐτοὺς κατέχουν στοιχειώδη θεολογία, ὅτι οὐδεμία σχέσι ἔχει μέ τὴ σωτηρία καὶ μέ τὸ Εὐαγγέλιο, μέ τὸ Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι, μέ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ χάρι, τὸ παλαιὸ ἢ τὸ νέο ἡμερολόγιο, γι' αὐτὸ διαστρεβλώνουν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε νά θεωροῦν τὴν ἐμμονή τους σέ ἀνόητες πεποιθήσεις ὡς πίστι στὴν παράδοσι! Καὶ ἐπομένως ὁποῖος δέν δέχεται τὴν παράδοσι, αὐτὸς δέν εἶναι ὀρθόδοξος! Καὶ ὁποῖος δέν εἶναι («γνήσιος») ὀρθόδοξος, δέν σώζεται! Ἄρα, κατὰ τὴν αὐθαίρετη λο-

γική τους, όποιος δέν άκολουθεί τό παλαιό ήμερολόγιο, έχει ύπογράψει τό εισιτήριό του γιά τήν κόλασι!

● Τέτοια διλήμματα πολλά άναφύονται στό θρησκευτικό χώρο, όταν κυρίως άπουσιάζη τό κήρυγμα του Σταυρου και της Άναστάσεως. Σιγά-σιγά μειώνεται ή ικανότητα πνευματικής όράσεως των πιστών. Καί βλέπουν εκείνα, πού δέν πρέπει νά βλέπουν. Καί δέν βλέπουν όσα πρέπει νά βλέπουν και νά τά πιστεύουν ως σωτηριώδη!

Τό νά βάζουμε στή θέσι του πρωτεύοντος, δευτερεύοντα, τριτεύοντα και άχρηστα πράγματα, κάτι τέτοιο λέγεται διαστρόφη. Ο Παύλος τό όνομάζει μεταστρόφη.

● Τό Εύαγγέλιο είναι σαν τήν κόρη του ματιού μας. Δέν επιδέχεται κανένα σκουπιδάκι, καμμία αλλοίωσι, καμμία αλλαγή, καμμία παρερμηνεία, καμμία παρέκκλισι. Μερικοί έλεγαν:

—Και τί είναι ή περιτομή; Μία μικρή ύπόθεσις. Άς τήν δεχόταν και ό Παύλος, και άς τελείωνε ή ύπόθεσις.

Λάθος! Μικρή ύπόθεσις ως τελετουργική πράξι ήταν ή περιτομή, αλλά της έδιναν μεγαλειώδη σημασία. Σέ λίγο θά εκτόπιζε τό κήρυγμα του Σταυρου!

● Καί άν ακόμα ήταν μικρή ύπόθεσις, τό ένα μικρό θά έφερε τό άλλο.

● Καί σιγά - σιγά θά άπομακρύνονταν οι πιστοί από τό κήρυγμα της σωτηρίας και θά μεταπηδοσαν σε μία ανθρώπινη θρησκεία.

Ο ιερός Χρυσόστομος χρησιμοποιεί δύο παραδειγματα, για νά δείξη, ότι σε θέματα πίστεως και Εύαγγελίου δέν επιτρέπεται ή παραμικρά αλλοίωσις.

● Τό ένα είναι τά νομίσματα του κράτους. Δέχεται κανείς μικρή παραχάραξι; Έτσι όποιος παραχαράσσει λίγο τήν πίστι, καταστρέφει τά πάντα (Ε.Π.Ε. 20,194).

● Τό άλλο, τά τραύματα. Περιφρονεί κανείς μικρό τραύμα; Αυτό θά προκαλέση πυρετό και θάνατο. Τό ίδιο και αυτός, πού περιφρονεί μία από τίς

έντολές του Εύαγγελίου ή ένα από τά δόγματα της πίστεως.

Μερικοί από τους Ιουδαϊζοντες εύρισκαν ποιηρό τρόπο, για νά επιβάλουν τήν περιτομή και νά πλήξουν έτσι τον Παύλο:

—Είναι έθιμο - έλεγαν-. Δέν μπορούμε νά τό καταργήσουμε.

● Έθιμα, πού είναι έξω από τό άγιο Εύαγγέλιο και άποπροσανατολίζουν τήν προσοχή των πιστών, ακόμα κι άν δέν είναι άμαρτωλά ή ειδωλολατρικά, πρέπει νά καταργούνται.

● Πόσα ειδωλολατρικά έθιμα έχουν παραμείνει στή ζωή του τόπου μας! Καί πόσα αντιχριστιανικά και αντιπαραδοσιακά πράγματα θέλουν νά επιζήσουν δθθεν ως έθιμα, όπως λένε, και... παραδόσεις! Λέει σχετικά ό ιερός Χρυσόστομος: «Και τί λέγω τά Ιουδαίων; Καί γάρ Ελλήνων έθη πολλά παρὰ τισι των ήμετέρων φυλάττεται, και ήμερών παρατηρήσεις, και ή περί τήν γενεσιν σπουδή, και τά πάσης άσεβείας γέμοντα γραμματεία... Καίτοι ή περιτομή παρὰ Θεου δεδομένη ήν, άλλ' όμως έπειδή έλυμαινετο τω εύαγγελίω, ούκ έν καιρω τελουμένη, πάντα έπραττεν ό Παύλος, ώστε αυτήν περικόψαι» (Ε.Π.Ε. 20,196-198). Μετά φρασις: Καί τί λέω για τά Ιουδαϊκά; Άκόμα και από τά έθιμα των ειδωλολατρών τηρούνται πολλά από δικούς μας χριστιανούς, μαγικές και οίωνοσκοπείες και μαγικά σημεία και παρατηρήσεις ήμερών και ή πολυπραγμοσύνη γύρω από τή γέννησι και τά σχολεία, πού είναι γεμάτα άσέβεια... Η περιτομή, καιτοι δόθηκε από τον Θεό, έπειδή έβλαπτε τό Εύαγγέλιο και έτελείτο άκαιρα, τά πάντα έκανε ό Παύλος, ώστε νά τήν καταργήση.

Άκαιρη ή περιτομή. Προδρομικό χαρακτήρα είχε. Πέρασε ό καιρός των τύπων. Κανέναν δέν βαπτίζεται στο βάπτισμα του Προδρόμου. Όλοι στού Χριστου τό βάπτισμα βαπτίζονται. Πολύ περισσότερο κανείς δέν κάνει περιτο-

μή, καιτοι ο Πρόδρομος είναι ούσιωδέ-
στερος τῆς περιτομῆς.

Γιά ποιούς τό ανάθεμα;

Εἶναι δυνατόν ποτέ ἄγγελοι νά κη-
ρύξουν Εὐαγγέλιο διαφορετικό ἀπό τό
Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου τους; Ἀσφαλῶς
ὄχι. Ἄγγελοι παραχαράσσουντες τό
Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ, δέν θά ἦσαν ἄγγε-
λοι. Θά ἦσαν σατανᾶδες!

Ἔ, λοιπόν, ἐπιστρατεύει αὐτή τήν ἀ-
πίθανη ὑπόθεσι ὁ Παῦλος:

Καί ἄγγελος ἀκόμα ἂν βρισκόταν και
σᾶς κήρυττε Εὐαγγέλιο διαφορετικό ἀπ'
ἐκεῖνο, πού ἐγώ σᾶς κήρυξα, ἄς εἶναι
ἀναθεματισμένος, χωρισμένος γιά πάν-
τα ἀπό τόν Θεό! «Ἄλλά και ἐάν ἡμεῖς ἡ
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα
ἔστω!» (Γαλ. α' 8).

Σάν νά τούς λέη ὁ Παῦλος:

- Ἐέρω, ὅτι θεωρεῖτε σπουδαιούς τούς
ἀποστόλους, τόν Πέτρο και τόν Ἰάκωβο.

- Ἐέρω, ὅτι θεωρεῖτε κι ἐμένα σπου-
δαῖο, καιτοι δέν εἶμαι.

- Ἐέρω, ὅτι περισσότερο ἀπό μᾶς θε-
ωρεῖτε σπουδαιούς τούς ἄγγελους τοῦ
οὐρανοῦ.

Πληροφορηθῆτε, λοιπόν, ὅτι κι ἐγώ
ἀκόμα, πού σᾶς πρωτοκήρυξα τό Εὐαγ-
γέλιο, ἂν ἔρθω τώρα νά σᾶς ἀλλάξω Εὐ-
αγγέλιο και νά σᾶς κηρύξω κάποιο τά-
χα βελτιωμένο, νά εἶμαι ἀναθεματι-
σμένος. Νά πάρετε πέτρες, νά μέ κνη-
γήσετε! Και ὄχι μόνο ἐμένα, πού εἶμαι
ἄνθρωπος ἁμαρτωλός, ἀλλά και ἄγγε-
λος ἂν σᾶς κηρύξη διαφορετικό Εὐαγ-
γέλιο, δέν θά γίνη δεκτός...

Ὁ Παῦλος βέβαια ἦταν ἄγγελος
τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνο λόγω τῆς καθαρότη-
τας τῆς ζωῆς του, ἀλλά και διότι βασικό
ἔργο εἶχε νά ἐξαγγέλλη τή σωτηριώδη
ἀλήθεια. Ἀλλά τί εἶναι ὁ Παῦλος μπρο-
στά στό Χριστό και τό Εὐαγγέλιό Του;

Ἐδῶ ὁ Παῦλος ἔκανε, ὅτι ἔκανε στήν
περίπτωσι τῶν σχισμάτων, πού εἶχαν
ἐμφανιστῆ στήν Κόρινθο. «Μετεσχη-

μάτισα -λέει- εἰς ἐμαυτόν» (Α' Κορ. δ' 6).
Ἐφερε παράδειγμα και τόν ἑαυτό του,
καιτοι ἐκεῖνος οὔτε σχίσματα στήν Ἐκ-
κλησία δημιουργοῦσε, οὔτε ἀλλοίωσι
τοῦ Εὐαγγελίου ἦταν δυνατόν νά ἀνε-
χθῆ ποτέ.

Τό κάνει ὁμως, γιά νά μαλακῶση τό
λόγο και τόν ἔμμεσο ἔλεγχο ἄλλων προσ-
ώπων, πού προκαλοῦσαν τά προβλήμα-
τα στήν πρώτη Ἐκκλησία.

- Πάνω ἀπό Πέτρο και Ἰωάννη και
Ἰάκωβο και Παῦλο και ἀγγέλους εἶναι
ὁ Χριστός και τό Εὐαγγέλιό Του. Ἄς τό
προσέξουμε.

- Πολλές φορές και σήμερα ἀπολυ-
τοποιοῦμε γνώμες ἀνθρώπων, ἰδίως
τῶν πνευματικῶν, τῶν γεροντάδων. Δη-
λαδή, ἂν πῆ ὁ γέροντας, ὅτι ὁ ἥλιος εἶ-
ναι σκοτάδι, θά τό δεχθῆς;

- Ὁ γέροντας και ὁ πνευματικός και
ὁ κληρικός και ὁ ἐπίσκοπος και ὁ ἀρχιε-
πίσκοπος και ὁ ἅγιος και ὁ ἄγγελος,
εἶναι ὅλοι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ, τό Εὐαγγέλιο, ἡ Ἁγία Γρα-
φή δέν εἶναι ἔργο δούλων τοῦ Θεοῦ,
ἀλλ' εἶναι ἔργο τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐπομένως τό Εὐαγγέλιο εἶναι πάνω
ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους, πάνω ἀπό
ὅλους τούς ἄγγελους.

- Ὁ ἐργάτης τοῦ Θεοῦ εἶναι στρατευ-
μένος ἀπό τόν Χριστό. Σ' Αὐτόν θά δώ-
ση λόγο γιά τό ἂν κράτησε και κήρυξε
ἀνόθευτο τό λόγο τῆς σωτηρίας. Δέν
ἐνδιαφέρεται, νά μή δυσαρεστήση ἀν-
θρώπους ἡ νά κολακεύση ἀνθρώπους.
Οὔτε οἱ ἔπαινοι τοῦ κόσμου τόν ἐνθου-
σιάζουν, οὔτε οἱ κατηγορίες τοῦ κόσμου
τόν ἀπογοητεύουν. Βαδίζει ἀταλάντευ-
τα. Ἀποβλέποντας στό ν' ἀρέση στόν
Κύριό του. Κηρύττει τό Εὐαγγέλιο. Ἐρ-
μηνεύει τό Εὐαγγέλιο. Ἀκολουθεῖ τό
Εὐαγγέλιο. Στοιχίζεται στήν παράδοσι
τῆς Ἐκκλησίας, πού μεταδίδει τήν Ἀ-
λήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

«Λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώπους ἀρέ-
σκοντες, ἀλλά τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι
τάς καρδίας ἡμῶν» (Α' Θεσ. β' 4).

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Γιατί οι δοκιμασίες;

Προσγείωσις στήν ταπεινώσι

Κερί ἢ χρυσάφι;

Γύρω ἀπ' τόν πόνο πολλά τά ἐρωτήματα. Καθολικός ὁ πόνος. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος, πού θά περάση ἀνώδυνα τή ζωή. Ἀκύμαντη θάλασσα δέν ὑπάρχει. Ἐάστερος γιά πάντα οὐρανός δέν ὑπάρχει. Ὁ ἄνθρωπος πιά πολύ δοκιμάζει πόνους, παρά ἀπολαμβάνει χαρές.

Πονᾶνε οἱ μικροί, πονᾶνε κι οἱ μεγάλοι.

Πονᾶνε οἱ ἀσεβεῖς, πονᾶνε ὅμως κι οἱ πιστοί καί ἐνάρετοι.

Κάποτε «ἀσθενεῖς τήν συνείδησιν» δέν μποροῦν νά ἐξηγήσουν τό φαινόμενο τοῦ πόνου στή ζωή τῶν δικαίων.

Ρωτᾶνε:

—Γιατί νά ὑποφέρουν καί οἱ «καλοί»;

Γιατί νά πονᾶνε καί οἱ χριστιανοί;

Κάποτε οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ φαίνεται νά ὑποφέρουν περισσότερο ἀπό ὅσο ὑποφέρουν στόν παρόντα βίο οἱ κοσμικοί.

Δύο ἐν προκειμένω οἱ πραγματικότητες:

- Ἡ μία: Οἱ χριστιανοί δέν εἶναι τά χαϊδεμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τά σκληραγωγημένα παιδιά.

- Ἡ ψυχή τους δέν εἶναι φτιαγμένη ἀπό κερί, ὥστε νά λειωνή στήν παραμικρή φλόγα δοκιμασίας. Εἶναι κατασκευασμένη ἀπό μέταλλο. Ἀπό χρυσάφι. Ἡ ψυχή τους εἶναι τό κατεργασμένο χρυσάφι τῆς χάριτος, πού δοκιμάζεται μέσα στό καμί-νι τοῦ πόνου. Χτυπιέται πάνω στό ἀμόνι τῶν θλίψεων. Καί βγαίνει πιά δυνατή καί πιά λαμπερή. «Ὡσπερ ἐν καμίνω δοκιμάζεται χρυσός, οὕτως ἄνθρωπος δεκτός ἐν καμίνω ταπεινώσεως» (Σοφ. Σειρ. β' 5).

Κάποια ἐξήγησις δόθηκε.

Ἐν τούτοις, σέ κάθε καινούργια ἐμφάνισι πόνου, δοκιμασίας ἢ «προώρου» θανάτου, ἐπανέρχεται τό ἐρώτημα. Πολλοί μάλιστα ὄχι ἀπλῶς διερωτῶνται, «γιατί οἱ δίκαιοι καί ἅγιοι ἄνθρωποι νά ὑποφέρουν στόν κόσμω;», ἀλλά καί σκανδαλίζονται γιά τά δεινά, πού συναντοῦν συνήθως οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη νά προσφέρουμε στούς ἀδελφούς μας πειστικώτερη ἀπάντησι, γιά νά μήν ἀδικοῦν τή... δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Γιά νά μήν ἔχουν λογισμούς καί κατὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος αἰσθανόταν τήν ἀνάγκη ἐξηγήσεως τοῦ μυστηρίου τῶν θλίψεων: «Δεῖ αὐτήν ἐπαγαγεῖν τήν λύσιν, ὡς μή μόνον εἶτινες νόσω καί ἀρρωστία τοιαύτη περιπέσειεν, ἀλλά καί εἶτινες πενία καί λιμῶ καί δεσμοῖς καί βασάνοις καί ἐπηρείαις καί συκοφαντίαις, καί πᾶσι τοῖς κατὰ τόν παρόντα βίον δεινοῖς ἅγιοι καί μεγάλοι καί θαυμαστοί καί ἀπ' ἐκείνων ἀπό τῶν σήμερον ρηθησομένων ἀκριβῆ καί σαφεστάτην δυναθῆναι εὐρέσθαι τήν ἀπολογία ἀπὸς τό ἐγκαλεῖν βουλομένους» (Ε.Π.Ε. 31, 586).

Μετὰ φρασῖς:

Πρέπει τώρα νά ἐπιφέρουμε τή λύσι, πού νά ἀναφέρεται σέ ἁγίους καί ὑπέροχους καί θαυμαστούς ἀνθρώπους. Βρέθηκαν ὄχι μόνο σέ ἀσθένεια καί πόνο σωματικό, ἀλλά δοκιμάστηκαν μέ φτώχεια, μέ πείνα, μέ φυλακίσεις, μέ βασανιστήρια, μέ καταδιώξεις, μέ συκοφαντίες καί μ' ὅλα ἐν γένει τά δεινά τοῦ βίου. Ἀπ' αὐτά, πού θά λεχτοῦν, θά μπορέσουμε νά βροῦμε ἀκριβῆ καί ἀσφαλέστατη ἀπάντησι πρὸς ὅλους ἐκείνους, πού εἶναι ἔτοιμοι ἀκόμα καί νά κατηγορήσουν τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

—Γιατί τόσα δεινά, τόσες δοκιμασίες στή ζωή τῶν χριστιανῶν;

Θά μπορούσαμε ν' ἄρκεστοῦμε στό Σταυρό τοῦ Γολγοθά.

—Γιατί ὁ Σταυρός; Γιατί τό ἀγιώτερο Πρόσωπο, ὁ Ἀναμάρτητος, νά πονέση περισσότερο ἀπό τοὺς ἀνθρώπους ὄλων τῶν αἰώνων; Γιατί δοκιμάζει τό πικρῶτερο ποτήριον τοῦ πόνου Ἐκείνος, πού δικαιούται καί νά μή πονέση καί νά μή πεθάνη;

Ἡ ἀπάντησις, πέρα ἀπό τή θεολογία τοῦ Σταυροῦ, εἶναι γνωστή: Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ λύτρωσις τῶν ἀνθρώπων. Μετά τό Σταυρό ἔρχεται ἡ Ἀνάστασις.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε:

- Μετά τή συννεφιά, ἡ ξαστεριά.
- Μετά τήν τρικυμία, ἡ γαλήνη.
- Μετά τή θύελλα, ἡ νηνεμία.
- Μετά τή θλίψι τῆς παρουσίας ζωῆς ἔρχεται ἡ χαρά τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Γιά νά μὴν ὑπερηφανεῶμαστε

Ἄν ὁ ἄγγελος, ὁ ἑωσφόρος, ἔπεσε μέ τήν ὑπερηφάνειά του, φαντάζεστε πόσο κινδυνεύουμε οἱ ἄνθρωποι ἀπό τόν ἐγ-
σιμό καί τήν ὑπερηφάνεια; Ἀκόμα καί ἐπίγειος ἄγγελος ἄν φτάση κάποιος νά γί-
νη, ἐνάρετος, δηλαδή, καί χαριτωμένος καί ἀνέρχεται μέ τὰ φτερά τῆς πνευματικότη-
τάς του σέ σφαίρες ὑψηλῆς «θεωρίας», καί πάλι κινδυνεύει ἀπό τήν ὑπερηφάνεια.

Ἐπίγειος ἄγγελος ἦταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἐφτασε «ἔως τρίτου οὐρανοῦ» (Β' Κορ. ιβ' 2). Καί ὅμως, κινδύνευε ἀπό τόν φρικτότερο ὄλων τῶν πνευματικῶν κινδύνων, τήν ὑπερηφάνεια.

Γι' αὐτό καί παραχώρησε ὁ Θεός κά-
ποιο σκόλοπα, μιά δοκιμασία. Νά κρα-
τῆται ὁ μεγάλος Ἀπόστολος προσγειωμέ-
νος στήν ταπεινώσι.

Τήν ἐξήγησι τῆ δίνει ὁ ἴδιος: «Καί τῆ
ὑπερβολῆ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μή ὑ-
περαίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ
σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίζῃ,
ἵνα μή υπεραίρωμαι» (Β' Κορ. ιβ' 2-7).

• Ἀσφαλῶς μπορούσε ὁ παντοδύναμος
Κύριος ν' ἀπαλλάξῃ τόν πιστό Του δοῦλο
ἀπό τόν διαρκῆ ἐκεῖνο σκόλοπα.

• Ἀσφαλῶς καί ἄξιζε ὁ Παῦλος τοῦ θαύ-
ματος, νά ἀφαιρεθῆ ἀπό τή ζωή του ἡ
ἐκτακτη θλίψις. Ἄλλωστε καί ὁ ἴδιος φαί-
νεται πῶς τό ἤθελε (πόσο πονοῦσε!). Τρεῖς
φορές παρακάλεσε δυνατά τόν Κύριο νά
τοῦ πάρῃ τόν ἐπισκέπη ἐκεῖνο, τό σκόλο-
πα.

Ὁ Κύριος ὅμως δέν τόν ἀπάλλαξε. Για-
τί; Διότι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦταν ἀνεβα-
σμένος σέ ὑψη ἀγιότητος.

Καμμιά ἄλλη ὑπερηφάνεια δέν εἶναι
τόσο ἐπικίνδυνη, ὅσο ἡ λόγῳ ἀγιότητος·
ἡ θρησκευτική, θά λέγαμε, ὑπερηφάνεια.
Ἄς υποθέσουμε, ὅτι ἔχουμε τέσσερεις ἄν-
θρώπους.

• Ὁ ἕνας, μιά γυναίκα καλλονή ἐξω-
τικῆς ὁμορφιάς.

• Ὁ ἄλλος, ἕνας πλούσιος, πού εἶναι
κύριος τοῦ μισοῦ πλοῦτου ὅλης τῆς γῆς.

• Ὁ τρίτος, ἕνας ἐπιστήμονας μέ πολλά
πτυχία καί σπουδαίες ἀνακαλύψεις.

• Ὁ τέταρτος, ἕνας ἐνάρετος χριστιανός,
μέ προσοχή, μέ προσευχή, μέ ἀγιότητα.

Σέ κάποια στιγμή προσβάλλονται καί
οἱ τέσσερις ἀπό τόν ἰό τῆς ὑπερηφάνει-
ας. Καθένας ὑπερηφανεύεται γιά τό
ξεχωριστό του χάρισμα.

Ἀπό τούς τέσσερις ποιός θεωρεῖτε,
πῶς κινδυνεύει περισσότερο ἀπ' τό μικρό-
βιο τῆς ὑπερηφάνειας; Ὁ τέταρτος!

Οἱ τρεῖς ἐπαίρονται γιά ἐπίγεια
προσόντα. Ἄν τά χάσουν, ἡ ζημιὰ γιά τήν
ἀθάνατη ψυχή τους θάναί ἀναστρέψιμη.

Ὁ τέταρτος ὑπερηφανεύεται γιά πνευ-
ματικές καταστάσεις. Ἐπαίρεται γιά χα-
ρίσματα, πού μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ
ἀπέκτησε. Ὑπερηφανεύεται γιά τήν ἀρετή
του, πού εἶναι τό πᾶν καί δύσκολα ξανα-
κερδίζεται.

Ἄν, λοιπόν, ὁ Θεός στόν τέταρτο παρα-
χωρήσῃ τέτοια «ταπεινώσι», πού
πολλές φορές εἶναι πόνος καί δοκιμασία,
ὥστε νά κρατηθῆ στό ὕψος του, δέν θά ἔχη
ἐνεργήσει εὐεργετικά καί σωστικά;

Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος:
«Οὐδέν οὕτως εἰς ἀπόνοιαν αἶρην εἴωθεν,
ὡς συνειδός γεμόν κατορθωμάτων, καί
ψυχῆ μετά παρρησίας ζῶσα» (Ε.Π.Ε. 31,
592). Μετάφρασις: Συνήθως τίποτε
δέν ξεσηκώνει τόν ἄνθρωπο σέ τέτοια
ὑπερηφάνεια, ὅπως ἡ ζωῆ πού εἶναι γεμά-
τη κατορθώματα πνευματικά, ὅταν ἔχη
αὐτοπεποιθήσι.

Γιά νά μὴν ὑποστῆ, λοιπόν, ὁ χριστιανός
τή ζημιὰ καί χάσῃ τήν αἰώνια ζωή, ἐπι-
τρέπει ὁ Θεός κάποια δοκιμασία. Θεοσε-
βῆς ψυχῆ ἔλεγε προσευχομένη:

—Ἄν πρόκειται, Κύριε, μιά δοκιμασία
νά μου ἐξασφαλίσῃ τήν ταπεινώσι, πού τό-
σο ἀνάγκη τήν ἔχω γιά νά ζῶ τῆ χάρι Σου,
ἄς ἔρθῃ ἡ δοκιμασία.

Ὁ Δαβίδ εὐχαριστεῖ τό Θεό γιά μιά δο-
κιμασία, πού τόν «ταπεινώσε» κι ἔτσι κα-

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Λειτουργικός χρόνος

(Ὁ Stephen R. Lloyd-Moffett εἶναι ἀμερικανός, πού τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ τόν κατήθυνε πρὸς τὴν Πρέβεζα. Ἦ γνωριμία του μέ τόν μακαριστό ἐπίσκοπο Μελέτιο (Καλαμαρά), μητροπολίτη Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, τόν ὠδήγησε μαζί μέ τὴν οἰκογένειά του στὴν Ὁρθοδοξία. Ἐρευνώντας βρέθηκε στά χνάρια τῆς πορείας τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς μορφῆς, πού ἔκανε νά μοσχοβολήσῃ ἡ ἀγιότητα ἐκεῖ πού ἄλλοτε ὁ ἀντίδικος Διάβολος ἀναμόχλευε σκάνδαλα. Καρπὸς τῆς ἔρευνας τοῦ Stephen R. Lloyd-Moffett ὑπῆρξε τό βιβλίο «Ὁμορφιά ἀπὸ τίς στάχτες». Πρόκειται γιὰ μιά ἰδιότυπη βιογραφία τοῦ ἐπισκόπου Μελετίου. Δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια λίγα ἀπὸ τὰ ὅσα λείει γιὰ τὴν ἀναθέρμανσι τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, πού πέτυχε ὁ Μελέτιος στὴν ἐπαρχία του).

Ο λειτουργικός χρόνος στὴν Ὁρθοδοξία θεμελιώνεται στὴν ἔννοια, ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας στὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ δέν περιορίζεται μόνο στὸ πρωϊνὸ τῆς Κυριακῆς. Τό ἔτος προχωρεῖ κατὰ περιόδους νηστείας καί ἑορτῶν, μέσα ἀπὸ τίς ὁποῖες ὁ πιστὸς παιδαγωγεῖται, ἐμπνέεται καί μεταμορφώνεται. Κάθε φορά, πού ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, φέρνει μαζί του μιά Ἀκολουθία, μέ τὴν ὁποία ὑποδεχόμαστε τὴ νέα μέρα.

- Κάθε καινούργια μέρα προβάλλει μπροστά μας ἕναν νέο ἅγιο, ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησι. Κάθε ἐποχὴ ἔχει καί τὴ δική της νηστεία. Καί κάθε χρόνος πρέπει νά μᾶς ἀνεβάξῃ ἕνα σκαλοπάτι πιο πάνω στὴ μυστηριακὴ ζωή.

- Ἡ Ἐκκλησία συνυφαίνεται μαζί μέ τὴν καθημερινότητά μας.

Κατὰ τὰ λόγια τοῦ ἐπισκόπου Μελετίου: «Τό λειτουργικὸ ἔτος εἶναι ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ ντυμένη ἀνθρώπινο ἔνδυμα. Μέ τίς τόσες διακνυμάνσεις του, λόγω τῶν τόσο διαφορετικῶν ἑορτῶν, τό λειτουργικὸ ἔτος γίνεται χαρούμενο, γίνεται ἡ ἀληθινὴ ψυχαγωγία τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας. Δένεται μέ τὴ ζωή».

- Ὁ σκοπὸς λοιπὸν τῆς ὀργανώσεως τῆς λειτουργικῆς ζωῆς ἦταν νά γίνῃ ἡ Ἐκκλησία ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος προσπαθοῦσε νά ἐδραιώσει λειτουργικὴ ζωή.

Ἄρχισε ἐνθαρρύνοντας τοὺς ἱερεῖς νά τελοῦν καθημερινά Ἀκολουθίες, ἰδιαιτέρως τὸν Ὁρθρο (τό πρωϊ) καί τὸν Ἑσπερινό (τό ἀπόγευμα). Στὴν ἀρχὴ πῆγαινε λίγος κόσμος, καί μέχρι σήμερα ἀκόμη, οἱ ἐκκλησίες σπανίως γεμίζουν. Μέ τὴν πρακτικὴ αὐτὴ ὁμως ὁ κόσμος καταλαβαίνει ὅτι οἱ ἱερεῖς παίρνουν τὴν πίστη τους στά σοβαρά καί ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά ζεῖ πλήρως τὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς. Ἐνθάρρυνε τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν νά προσθέσουν πότε-πότε καί κάποια ἀγρυπνία, μέ ἀποτέλεσμα, σήμερα, γιὰ κάθε μεγάλη γιορτὴ νά τελεῖται τουλάχιστον μιά ἀγρυπνία, κάπου στὴ Μητρόπολη.

Τὴ λειτουργικὴ πρακτικὴ ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος τὴν προσάρμοσε στὴ σύγχρονη ζωή. Τό κλειδί εἶναι νά κάνεις τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας προσβάσιμη, χωρὶς συμβιβασμούς. Ἄν, γιὰ παράδειγμα, οἱ ἀγρυπνίες στὰ μοναστήρια διαρκοῦν δέκα

ῶρες, στόν κόσμο διαροκοῦν τρεῖς ἢ τέσσερις ῶρες, καί ἀρχίζουn σέ μιά λογική ῶρα, ὥστε νά μπορούν ἀκόμη καί οἰκογένειες νά τίς παρακολουθοῦν.

● Ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος ἔδωσε ἰδιαίτερη προσοχή στήν ἱερότερη περίοδο τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους, τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ἡ συμμετοχή ἦταν ἀνεκαθεν πολύ περιορισμένη. Ἐκεῖνος ὁμως γνώριζε, ὅτι μπορούσε -χωρίς συμβιβασμούς- νά διευκολύνει τόν κόσμο νά ἀγκαλιάσει τήν ἰδιαίτερη ζωή τῆς Ἐκκλησίας κατά τήν περίοδο αὐτή. Ἐγκαινίασε τά καθημερινά Μεγάλα Ἀπόδειπνα καί τίς βραδυνές Λειτουργίες τῶν Προηγιασμένων Δώρων κάθε Τετάρτη. Μετέθεσε τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης (Κυριακή τοῦ Πάσχα) ἀπό τό μεσημέρι στό ἀπόγευμα, ὥστε νά μπορούν περισσότεροι πιστοί νά τόν παρακολουθήσουν. Καθιέρωσε δέ τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς νά τελοῦνται στόν καθεδρικό ναό κάθε Κυριακή τῆς Τεσσαρακοστῆς.

● Τό ἀποκορύφωμα τῆς ἑβδομάδας, γιά μιά Ὁρθόδοξη κοινωνία, εἶναι ἡ Εὐχαριστία. Ἡ στιγμή, κατά τήν ὁποία ὁ Ἄρτος καί ὁ Οἶνος -“μυστικά” ἔχοντας μεταβληθεῖ σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ - προσφέρονται στούς πιστούς, γιά νά τούς ἀναγεννήσουν. Ὅλες ἐκεῖνες οἱ μεγαλειώδεις εὐχές, οἱ ὕμνοι, τό πλούσιο τελετουργικό, ὁδηγοῦν στήν ἱερότερη αὐτή στιγμή τῆς σημαντικότερης Ἀκολουθίας.

Ὅταν ἔφθασε στήν Πρέβεζα ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς μετελάμβαναν τῶν Τιμίων Δώρων, οἱ ἐπίτροποι ἔβγαζαν δύο δίσκους, γιά νά ζητήσουν χρήματα. Ἀντί νά προετοιμάζονται οἱ πιστοί γιά τή Μετάληψη, ἡ Ἐκκλησία ζητοῦσε χρήματα ἀπό τούς πιστούς, κατά τήν ἱερότερη στιγμή! Ἀπό τήν ἀρχή ὁ ἐπίσκοπος σταμάτησε αὐτή τή συνήθεια. «*Ἡ Λειτουργία εἶναι - ἔγραψε σέ ἐγκύκλιό του - γιά τή Λατρεία, ὄχι γιά ἐράνουσ*».

Βέβαια αὐτή ἡ διακοπή τῆς προετοιμασίας γιά τή θεία Κοινωνία, μέ τούς δίσκους, πού γινόταν παλιότερα, μικρή ἐπίδραση εἶχε στόν κόσμο, ἀφοῦ σχεδόν κανεῖς δέν κοινωνοῦσε ἐπί ἑβδομαδιαίας βάσεως. Οἱ περισσότεροι κοινωνοῦσαν μιά φορά τόν χρόνο, τό πρωί τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος ἐνθάρρυνε τή συχνότερη θεία Κοινωνία.

● Ἀλλά καί τίς ἴδιες τίς Ἀκολουθίες τίς ἔκανε πιό προσιτές. Τά ἀναγνώσματα καί οἱ εὐχές ἀρχισαν νά διαβάζονται στή δημοτική, καί ὄχι στήν ἐκκλησιαστική καθαρεύουσα, ὥστε ὁ κόσμος νά τίς κατανοεῖ.

Στήν Ἑλλάδα ἡ Λειτουργία τελεῖται στήν ἐκκλησιαστική γλῶσσα, ἡ ὁποία εἶναι πλησιέστερη πρὸς τά ἀρχαῖα Ἑλληνικά, παρά πρὸς τή σύγχρονη γλῶσσα. Γιά πολλούς ἀκούγεται σάν ξένη γλῶσσα, ἰδιαίτερα στά σημεῖα ἐκεῖνα τῆς Ἀκολουθίας, πού ἀλλάζουν κάθε ἑβδομάδα.

Τό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἀρχίζε νά διαβάζεται στή Δημοτική, δεδομένου ὅτι λίγοι καταλάβαιναν τά ἐκκλησιαστικά Ἑλληνικά. Ἐνας λαϊκός σημείωσε: «*Εἶδα ἀνθρώπους νά κοιτάζουν μέ ἀνοιχτό τό στόμα τόν Ἀναγνώστη, ἐπειδή ἦταν ἡ πρώτη φορά πού καταλάβαιναν τήν περιοπή*».

● Ἡ χρήση τῆς Νεοελληνικῆς στή Λειτουργία ἦταν ὄντως ἕνας νεωτερισμός, πιστός ὁμως στήν ἀρχαία πρακτική: Τά “ἐκκλησιαστικά” Ἑλληνικά ἦταν ἡ γλῶσσα τῆς ἐποχῆς, καί οἱ ἄνθρωποι δέν δυσκολεύονταν νά τά καταλάβουν. Ἐτσι, γιά νά παραμείνει πιστός στό “πνεῦμα” τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος χρειάστηκε νά ἀλλάξει τό “γράμμα” τῆς σύγχρονης!

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Φόβος τοῦ Παύλου

Β΄ Κορ. ιβ΄ 19–21

Κατενώπιον Θεοῦ (στ. 19)

Δέν συγκινεῖ τούς ψευδαδέλφους κάθε ἐποχῆς, καί τούς σημερινούς, ἡ γνήσια παράδοσις, ὁ κανόνας ζωῆς τῶν ἀποστόλων, τὸ ἀβαρές τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Παριστάνουν τούς ὀρθοδόξους, ἐκφράζονται μάλιστα καί φανατικά γιὰ δευτερεύοντα στοιχεῖα κάποιας ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, ἀλλὰ στή ζωή τους ἔχουν ἄλλες *παρά-δώσεις!*

—Θά δώσεις *παρά*, *κρήματα*, γιὰ νά γίνῃ τό τάδε ἢ τό τάδε *μυστήριο ἢ τό τρισάγιο ἢ τό μνημόσυνο, ἢ τό εὐχέλαιο, ἢ ὁ ἁγιασμός!*

Ὁ Παῦλος ἀναγκάζεται νά ἀπολογηται. Ἄλλὰ τελικά ἡ ἀπολογία του ἦταν γιὰ τούς καλοπροαίρετους χριστιανούς. Λέει στή συνέχεια τῆς Β΄ πρὸς Κορινθίους: *«Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. Τά δέ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπέρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς»* (στ. 19). Στήν ἀπλοελληνική: *«Νομίζετε τώρα, ὅτι ἀπολογούμεθα σέ σᾶς; (Ὅχι!). Ὅμιλοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅπως ἀρμόζει σέ ἀνθρώπους τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅλα, ἀγαπητοί, τά κάνουμε γιὰ τή δική σας οἰκοδομή»*.

Γιὰ δύο ἀλήθειες σχετικά μέ τόν Παῦλο, ἦσαν καί οἱ Κορίνθιοι βέβαιοι:

• Ἡ μία: Ζούσε *«κατενώπιον Θεοῦ»*. Μιλοῦσε *«ἐν Χριστῷ»*.

Σέ κάθε ἐνέργειά μας ἄς σκεπώμαστε, ὅτι βρισκόμαστε κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ (Γεν. 39,9). Μπροστά στό Θεό! Δέν μπορούμε νά Τοῦ ξεφυγούμε. Ποῦ νά πᾶμε, καί νά μὴν εἶναι Ἐκεῖνος, νά μᾶς παρακολουθῇ; (Ψαλμ. 138,7).

Δέν εἶμαστε ὑπόλογοι στούς ἀνθρώπους τόσο, ὅσο στό Θεό. Αὐτόν λογαριάζουμε. Αὐτόν σεβόμαστε. Αὐτόν φοβόμαστε. Σ΄ Αὐτόν θέλουμε ν΄ ἀρέσουμε, ἀφοῦ εἶμαστε δούλοι τοῦ Χριστοῦ (Γαλ. α΄ 13). Σ΄ Αὐτόν θά δώσουμε λόγο.

• Τό ἄλλο: Σκοπός τῶν ἐνεργειῶν του ἦταν ἡ οἰκοδομή τῶν πιστῶν. *«Τά δέ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπέρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς»* (στ. 19). Σάν νά λένε στούς Κορινθίους:

—*Ἄς λένε ὅ,τι θέλουν οἱ ψευδάδελφοι, οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι, οἱ φιλάργυροι καί οἱ φιλόδοξοι. Κι ἄς κατηγοροῦν καί μένα. Ἐγώ ὅ,τι κάνω, τό κάνω, γιὰ νά σᾶς οἰκοδομήσω, γιὰ νά σᾶς ὠφελήσω.*

Καί ὅταν ὑποχωρῇ ὁ Παῦλος σέ δευτερεύοντα θέματα, γιὰ τήν οἰκοδομή τό κάνει. Καί ὅταν ἀναγκάζεται νά μιλήσῃ γιὰ τόν ἑαυτό του, γιὰ τήν οἰκοδομή πάλι τό κάνει.

Ἐπάρχει τό θεμέλιο, ὁ Χριστός (Α΄ Κορ. γ΄ 11). Καθένας οἰκοδομεῖται πάνω σ΄ αὐτό τό θεμέλιο, γιὰ νά συναρμολογηθῇ μέ τό Χριστό, νά ἐνσωματωθῇ συνειδητά στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. β΄ 21).

Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά στέκουν γερά οἱ πιστοί στήν οἰκοδομή τοῦ Χριστοῦ, νά μὴ λυγίζουν, νά μὴ γκρεμίζονται. Νά στερεώνονται στήν πίστι.

Ἐυποτροπή τοῦ κακοῦ (στ. 20)

Ἀπομονώθηκαν οἱ ψευδάδελφοι μέ ὅσα ἀναγκάστηκε νά πῆ ὁ μέγας Ἀπόστολος; Διωρθώθηκαν οἱ Κορίνθιοι; Σέ πολλά σημεῖα τῆς Β΄ πρὸς Κορινθίους ἐκφράστηκε ἐπαινετικά. Εἶχε τίς καλές εἰδήσεις, ὅτι ἔσβησε τό σκάνδαλο τοῦ αἰμομικτη, ὅτι σταμάτησαν τά σχίσματα.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ξέρε, ὅτι δέν σταματάει καί ὁ Διάβολος τό ἔργο του. Γι΄ αὐτό στή συνέχεια ἐκφράζει μερικούς φόβους. *«Φοβοῦμαι γάρ μήπως ἐλθῶν οὐχ οἶσους θέλω εἶρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε, μήπως ἔρεις, πῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι»* (στ. 20). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Φοβᾶμαι δέ μήπως, ὅταν ἔλθω,*

δέν σās βρῶ ὅπως σās θέλω, καί σεῖς δέν μέ βρῆτε ὅπως μέ θέλετε. Φοβοῦμαι μήπως θά ὑπάρχουν ἔριδες, ἐμπάθειες, θυμοί, προκλήσεις, καταλαλιές, ψιθυρισμοί, ἐγωισμοί, ἀναστατώσεις».

Οἱ φόβοι του ἴσως νά στηρίζονταν καί σέ ἀσχημες πληροφορίες. Δέν θά ἤθελε νά πάει καί νά βρῆ παραγμένη τήν τοπική ἐκκλησία. Ἴσως ἄλλωστε ὁ φόβος, μήπως ἔχουμε ὑποτροπή τοῦ πάθους, πάντοτε ὑπάρχει. «Ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μή πέσῃ» (Α΄ Κορ. 1΄ 12). Γι' αὐτό μέ ὠραῖο τρόπο ἐκφράζει ὁ Παῦλος τήν ἀνυπακοή του.

- Φοβᾶμαι, μήπως σεῖς δέν εἶστε ὅπως σās θέλω, ἐναρμονισμένοι μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

- Φοβᾶμαι, ὅτι καί σεῖς δέν θά μέ δῆτε ὅπως μέ θέλετε, ἐπιεικῆ καί στοργικό. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καί ἐπληξε μείζονως καί ἡμερώτερον ἑαυτόν ἔδειξε. Τοῦτο γάρ αὐτοῦ τῆς σοφίας ἐστίν ἴδιον, τό βαθυτέρον τέμνοντα, ἡμερώτερον πλήττειν» (Ε.Π.Ε. 20,86). Μετάφρασις: Καί περισσότερο τούς ἐπέπληξε, καί ὁ ἴδιος φάνηκε ἡμερώτερος. Αὐτό εἶναι τό γνώρισμα τῆς σοφίας του, δηλαδή, τό νά τέμνει ἡμερώτερα, ἐνῶ κάνει πιά βαθεῖα ἐγχείρησι.

- Φοβᾶμαι, λέει ὁ Παῦλος, μήπως τό κακό τῶν ψευδαδέλφων, ὁ φθόνος, ἡ ζήλεια, γέννησε καί ἄλλα κακά. «Μήπως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθελίαι, καταλαλιᾶί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι» (στ. 20).

Καί προηγουμένως ὑπῆρχαν ἔριδες (Α΄ Κορ. α΄ 11). Καί προηγουμένως ὑπῆρχε φυσίωσις, φούσκωμα, ἐγωισμός (Α΄ Κορ. ν΄ 1). Καί προηγουμένως ὑπῆρχαν ἀκαταστασίες, καί μάλιστα τήν ἱερῆ ὥρα τῆς λατρευτικῆς συνάξεως (Α΄ Κορ. ιδ΄ 33).

Πίστευαν, ὅτι μέ τήν παρέμβασί τοῦ Παύλου εἶχαν περισταλῆ τά κακά. Αὐτό φανέρωναν καί οἱ εἰδήσεις τοῦ Τίτου. Τώρα ὅμως φοβᾶται, μήπως ξαναβλάστησαν τά ἀγκάθια αὐτά, πού ὅλα ρίζα ἔχουν τό φθόνο τοῦ Διαβόλου, ἀλλά καί τῶν ὀργάνων του, ὅπως ἦσαν οἱ ψευδάδελφοί. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τά πάντα ἀπό βασκανίας ἐτίκτετο, αἱ διαβολαί, αἱ κατηγορίαι, αἱ διαστάσεις. Ὡσπερ γάρ τις ρίζα πονηρά ἡ βασκανία, τόν θυμόν, τήν κατηγορίαν, τήν ἀπόνοιαν, τά ἄλλα πάντα ἐτίκτε, καί παρ' αὐτῶν νύξετο μείζονως» (Ε.Π.Ε. 20,86). Μετάφρασις: Ἀπό τή ζήλεια (φθόνος) γεννιῶνται ὅλα, καί οἱ κατακρίσεις, καί οἱ ἔχθρες. Ἡ ζήλεια εἶναι ἡ κακή ρίζα, πού γεννᾷ τό θυμό, τήν κατηγορία, τήν ἀρχομανία, ὅλα τά κακά. Καί σ' αὐτούς αὐξάνουνταν περισσότερο.

Πένθος γιά τό πάθος (στ. 21)

- Φοβᾶμαι, λέει ὁ Παῦλος, μήπως ἀναγκαστῶ ν' ἀλλάξω ὕψος. Μήπως χρειαστή νά ἐπιστρατεύσω τήν πνευματική μου ἐξουσία, γιά νά ἐπιβληθῆ ἡ καθαρότητα στή ζωή τῶν μελῶν τοῦ Χριστοῦ. Κι αὐτό γιά μένα θά εἶναι καί ταπεινώσις καί πένθος. Λέει στόν ἐπόμενο στίχο: «Μή πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρός ὑμᾶς καί πενήθσω πολλούς τῶν προηγουμένων καί μή μετανουσιάντων ἐπί τῇ ἀκαθαρσίᾳ καί πορνείᾳ καί ἀσελγείᾳ ἧ ἔπραξαν» (στ. 21). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Φοβᾶμαι μήπως, ὅταν ἐλθῶ, μέ ταπεινώσῃ πάλιν ὁ Θεός μου ἐξ αἰτίας σας καί πενήθσω γιά πολλούς ἀπ' αὐτούς, πού ἁμάρτησαν προηγουμένως (πρό τοῦ νέου ταξιδιοῦ μου) καί δέν μετανόησαν γιά τήν ἀκαθαρσία καί τήν ἀνθρωπικότητα καί τήν ἀσελγεία, πού διέπραξαν».

- Θά μέ ταπεινώσῃ ὁ Θεός! Ἄλλη εἶναι ἡ ἐκουσία ταπεινώσις, τό νά ἔχη κανεῖς ταπεινοφροσύνη, τό νά πιστεῦν ὅτι δέν εἶναι τίποτε, τό νά μή θέλῃ προβολή καί ἐπίδειξι. Καί ἄλλο ἡ ἐκούσια ταπεινώσις. Νά σέ ταπεινώνουν γεγονότα. Ἡ δευτέρη ταπεινώσις ἰσοδυναμεῖ μέ πόνο καί θλίψι.

Καμμιά φορά, ὅταν δέν ταπεινωθῶμαστε μόνοι μας, ἐπιτρέπει ὁ Θεός θλιβερά γεγονότα, πού μᾶς ταπεινώνουν καί ἐξαφανίζουν τήν κοσμική μας ἔπαρσι.

Ἐδῶ ὅμως ταπεινώσις γιά τόν Παῦλο ἦταν, ν' ἀναγκαστῆ ν' ἀλλάξῃ τακτική. Ὅπως οἱ ψευδάδελφοί τόν ἀνάγκασαν καί «ταπεινώθηκε», μιλώντας γιά τόν ἑαυτό του, ἔτσι οἱ τυχόν σοβαρές ἐκτροπές τῶν χριστιανῶν θά τόν ἀναγκάσουν ν' ἀφήσῃ τήν πραότητα καί τήν ἀνοχή καί νά λάβῃ τήν ἐξουσία τῆς αὐστηρῆς τιμωρίας. Ἔτσι καί πάλι θά «ταπεινωθῆ». Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Τί ἐστι, «ταπεινώσῃ»; Καί μὴν δόξα αὐτῆ ἐστί, τό ἐγκαλεῖν, τό τιμωρεῖσθαι, τό εὐθύνας ἀπαιτεῖν, τό ἐν τάξει δικαστοῦ καθέζεσθαι. Ἄλλ' ὅμως ταπεινώσιν αὐτό καλεῖ» (Ε.Π.Ε. 20,86–88). Μετάφρασις: Τί ἐννοεῖ μέ τό «ταπεινώσῃ»; Βέβαια πραγματική δόξα εἶναι τό νά κατηγορεῖ, τό νά τιμωρεῖ, τό ν' ἀπαιτῆ εὐθύνες, τό νά κάθεται στή θέσι τοῦ δικαστοῦ. Καί ὅμως αὐτό τό ὀνομάζει ταπεινώσι.

- Ἐν ἀναγκαστῆ νά ἐπιπλήξῃ. Καί αὐτό θά τόν κἀνῃ νά πονέσῃ. Ὁ πόνος γιά τούς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλούς εἶναι γιά τόν Παῦλο τό πένθος τῆς ψυχῆς του. Καί ἄλλη φορά τόν ἀκούσαμε νά πενήθῃ, ὅταν μίλαγε γιά τούς ἀσεβεῖς, γιά τούς ἐχθρούς τοῦ Σταυροῦ (Φίλιπ. γ΄ 18).

Φοβάται, μήπως πενήθησεν γιά τόν ἴδιο λόγο. Οἱ ψευδάδελφοί, οἱ ἰουδαίζοντες, ὑποπιμοῦσαν τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοί τάραζαν τήν ἐκκλησία τῆς Κορίνθου. Γιά τά θύματά τους πενήθει ὁ Παῦλος.

● Ὁ χριστιανός δέν πενήθει γιά τόν σωματικά νεκρό. Γι' αὐτόν δέν λυπάται, ἀφοῦ ἔχει τήν ἐλπίδα ὅτι ἡ ψυχή του ζῆ στήν ἀνέσπερην αἰωνιώτητα (Α' Θεσ. δ' 13).

Ὁ χριστιανός πενήθει γιά τήν ἐξάρτησι τῆ δικῆ του ἢ τῶν ἄλλων ἀπό ἀκάθαρτα πάθη. «*Πέθανε τό παιδί μου!*», ἔλεγε κλαίοντας μία μητέρα. Τό παιδί τῆς ζοῦσε. Ἡ ζωή του ὅμως εἶχε καταντήσει θάνατος. Τό παιδί εἶχε μῆν στοῦ «*λούκι*» τῶν ναρκωτικῶν.

Ἐξάρτησις δέν γίνεται μόνο μέ τό πάθος τῶν

ναρκωτικῶν. Ἐξάρτησις εἶναι κάθε πάθος, πού ἐθίζεται τόσο πολύ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε καταντά δούλος καί ἡ ἐλευθερία του ἐξαντλεῖται καί ἡ δύναμις γιά ἀντίδρασι φτάνει σέ μηδενική βάση. Τέτοια ἦσαν καί τά σαρκικά πάθη, πού ἀναφέρει ὁ Παῦλος: «*Καί πενήθσω πολλούς τῶν προσημαρτηκῶν καί μή μετανοσάντων ἐπί τῇ ἀκαθαρσίᾳ καί πορνείᾳ καί ἀσελγείᾳ ἧ ἔπραξαν*» (στ. 21).

● Κλαίει ὁ Παῦλος ὄχι γιά δικά του ἁμαρτήματα. Γι' αὐτά ἔχει κλάψει καί ἔχει ἐξιλεωθῆ. Κλαίει γιά τά ἀκάθαρτα πάθη, πού μολύνουν τά μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τούς μή μετανοσώντας πενήθει, τούς τά ἀνίατα νοσοῦντας, τούς ἐν τῷ τραύματι μένοντας. Ἐννόησον τοίνυν ἀποστολικήν ἀρετήν, ὅταν μηδέν ἑαυτῷ συνειδός πονηρόν, ὑπέρ ἀλλοτριῶν θρηνηῖ κακῶν, καί ὑπέρ τῶν ἐτέροις πεπλημμελημένων ταπεινώται. Τοῦτο γάρ μάλιστα διδασκάλου, τό οὔτω συναλγεῖν ταῖς τῶν μαθητῶν συμφοραῖς, τό κόπτεσθαι καί πενήθειν ἐπί τοῖς τραύμασι τῶν ἀρχομένων*» (Ε.Π.Ε. 20,88). Μετάφρασις: Πενθεῖ γιά τούς ἀμετανοήτους. Γι' αὐτούς, πού ὑποφέρουν ἀγιάτρευτα. Γι' αὐτούς, πού παραμένουν στά ψυχικά τους τραύματα. Σκέψου, λοιπόν, ἀποστολική ἀρετή. Θρηνεῖ γιά τίς ἁμαρτίες τῶν ἄλλων καί ταπεινώνεται γιά τά σφάλματα τῶν ἄλλων. Αὐτό εἶναι τό γνώρισμα τοῦ μεγάλου δασκάλου, τό νά συμπάσχη στίς συμφορές τῶν μαθητῶν, τό νά θρηνηῖ καί νά πενήθει γιά τά τραύματα τῶν ὑποτακτικῶν του.

Δ.Γ.Α.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2017

“ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ”

Κυκλοφορεῖ τό ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου μας γιά τό ἔτος 2017.

Ἀφιερωμένο στή

Βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό Ἠμερολόγιο τιμᾶται 1 εὐρώ.
Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 20) γίνεται ἀνάλογη ἔκπτωσης.

Τηλέφ.: 2103212713 - 2109765440.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἄγάπη - ἁμαρτία - ἀσέβεια!

Ἡ ἁμαρτία ἢ δική μας εἶναι τό ποιητικό αἴτιο γιά τό στήσιμο τοῦ Σταυροῦ στό Γολγοθά. Γιατί σταυρώθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός; «Ἀπέθανεν ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν» (Α΄ Κορ. ιε΄ 3).

● Ἡ ἀσέβεια εἶναι τό ὄργανο, πού ἔστησε τό Σταυρό στό Γολγοθά.

● Καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τή δύναμι τοῦ Σταυροῦ.

● Ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἁμαρτία ἢ δική μας καί ἡ ἀσέβεια τῶν σταυρωτῶν, θά στήνόταν ὁ Σταυρός; Ὁχι. Ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἁμαρτία καί ἡ ἀσέβεια, ὁ Σταυρός θά ἦταν αὐτοκτονία. Ἄλλ' ἡ ἀγάπη δέν αὐτοκτονεῖ: θυσιάζεται.

● Ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἁμαρτία, πρὸς τί νά στήθῃ ὁ Σταυρός; Τό φάρμακο κατασκευάζεται γιά συγκεκριμένη ἀσθένεια: διαφορετικά δέν χρειάζεται. Ὁ Σταυρός εἶναι τό ἐργαστήρι, πού ἔπρεπε νά στήθῃ, γιά νά παρασκευαστῇ τό φάρμακο γιά τήν ἀνίατη μέχρι τότε ἀσθένεια, πού λέγεται ἁμαρτία. Ὁ Σταυρός εἶναι τό χημεῖο, ὅπου ἀναμείχθηκαν τά τρία συστατικά, προκειμένου νά παρασκευαστῇ τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τό φάρμακο τῆς σωτηρίας: *Ἡ ἀγάπη, ἡ σοφία καί ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ.*

● Ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἀσέβεια τῶν χριστοκτόνων, δέν θά ὑπῆρχε τό χέρι νά χτυπήσῃ τά καρφιά. Ὅσο ἁμαρτωλοί κι ἂν ἦμασταν ἐμεῖς, δέν θά εἶχαμε τή δύναμι καί τό θράσος νά ραπίσουμε τό Χριστό, νά μαστιγώσουμε τό Χριστό, νά κρατήσουμε τό σφυρί χτυπώντας τά καρφιά. Ὁχι! Ὁχι! Αὐτό ἀπαιτεῖ κάτι παραπάνω ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἀπαιτεῖ ἀσέβεια. Καί διέθεταν τέτοια ἀσέβεια οἱ ἀνθρώποι τοῦ θρησκευτικοῦ κατεστημένου. «*Τῶν θεοκτόνων ὁ ἔσμος, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς ἀνακράζων ἔλεγε, σταύρωσον...*» (μακαρισμοὶ Μ. Παρασκευῆς).

Μεγάλη; Ναί! Σπουδαία; Ὁχι καί τόσο!

Ἡ πό πλευρᾶς κοσμικοῦ μεγαλείου καί φαντασμαγορίας θεωρεῖται Μεγάλη ἢ Σύνοδος, πού συνήλθε στό Κολυμπάρι τῶν Χανίων τῆς Κρήτης τήν περίοδο τῆς Πεντηκοστῆς (20-26 Ἰουνίου 2016). Ἀπό πλευρᾶς ὀρθοδόξου θεολογίας καί μαρτυρίας ἀπό πολλοὺς τουίστηκε, ὅτι δέν ἦταν σπουδαία. Πολύ περισσότερο, δέν μπορεῖ νά παραμείνῃ ὡς «Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος», ἢ ὡς «Πανορθόδοξος», ἢ... ὡς «Οἰκουμενική»!

● Θά ἦταν σπουδαία ἢ λεγομένη «Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος», ἂν ἦσαν παροῦσες ὅλες οἱ Αὐτοκέφαλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες. Ἀπουσίασαν γιά ποικίλους λόγους τέσσερα Πατριαρχεῖα (Ἀντιοχείας, Μόσχας, Βουλγαρίας, Γεωργίας).

Καλό θά ἦταν νά παρευρίσκοντο ὅλες οἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίες. Καί γιά νά παρουσιαστῇ ἡ ἐνότητα τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου. Καί διότι καί τά τέσσερα αὐτά Πατριαρχεῖα εἶχαν συμμετάσχει στίς προκαταρκτικές συνεδριάσεις τῶν Προκαθημένων καί εἶχαν ὑπογράψῃ τόν κατάλογο τῶν πρὸς συζήτησι θεμάτων.

Ἄς συμμετεῖχαν καί ἄς ἐξέφραζαν τίς ἀντιρρήσεις κατὰ τή συζήτησι, καθ' ὃ εἶχαν δικαίωμα.

● Θά ἦταν σπουδαία ἢ ἐν Κρήτη «Σύνοδος», ἂν μέ σαφήνεια ἠσχολεῖτο μέ θέματα κυρίως πίστεως καί ὀρθοδόξου ὁμολογίας. Ἐφ' ὅσον μάλιστα ἔγινε δεκτό, ὅτι ἡ προηγούμενη Μεγάλη Σύνοδος τῶν Ὀρθοδόξων εἶναι ἡ Ἐβδόμη Οἰκουμενική Σύνοδος (787 μ.Χ.), ἦταν ἢ εὐκαιρία νά καθορισθῇ, ἂν καί κατὰ πόσον αἰρετικοί εἶναι οἱ Παπικοί, οἱ Προτεστάντες, οἱ Χιλιαστές κ.λπ..

Δέν μπορούμε π.χ. νά λέμε αἰρετικούς τοὺς Μεταχρηστικούς (Κόπτες), διότι σαφῶς καταδικάστηκαν ἀπό τήν

Δ' Οικουμενική Σύνοδο (451 μ.Χ.), και νά μή λέγωνται αίρετικοί όσοι ἀποκόπηκαν ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας γιά λόγους δογματικῆς παρεκκλίσεως, ἐπειδή δέν καταδικάστηκαν ἀπό οἰκουμενική σύνοδο!!!

Μιλᾶμε π.χ. γιά διαφορές μεταξὺ Ὁρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν, ἀλλ' ὅταν οἱ διαφορές αὐτές ἐγγιζοῦν τή δογματική ἀλήθεια καί καθαρότητα, δέν πρέπει κάποτε συνοδικῶς νά καταδικασθῆ ἡ αίρετική διδασκαλία τους;

• Θά ἦταν σπουδαία ἡ ἐν Κρήτῃ «Σύνοδος», ἄν καί στά θέματα, πού τελικά ἀσχολήθηκε, ἐλάμβανε σαφέστερη θέσι.

Στό θέμα π. χ. τοῦ **Γάμου** ἔπρεπε σαφῶς νά καταδικασθοῦν οἱ νεοφανεῖς ἐκτροπές στό θεσμό τῆς οἰκογενείας, ὅπως τό σύμφωνο «συμβίωσης» **ὁμοφυλοφύλων**, ὅπως ἡ ἀποποινικοποίηση τῆς **μοιχείας**, τά πάσης φύσεως **διαζύγια**, ἀλλά καί τό φαινόμενο τῆς **ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας**.

Τό «καθαιρείσθω» καί τό «ἀφοριζέσθω» τῶν ἀγίων Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων γιά ἐκτροπές σέ ἀνηθικότητες, δέν χαραχτήκε καθόλου στά κείμενα τῆς «Μεγάλῃς Συνόδου», πού, παρὰ ταῦτα, θέλει νά λέγεται συνέχεια τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων!

Ἄπό ποιά ἄλλη Σύνοδο καί πότε θά τοιμισθῆ, ὅτι ἡ **ἀποφυγή τῆς παιδοποιίας** (μέ ἄτιμα καί ἐγκληματικά μέσα) ἀποτελεῖ παράβασι σαφῆ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ (ὀλιγοπιστία ἢ ἀπιστία);

• Θά ἦταν σπουδαία ἡ ἐν Κρήτῃ «Σύνοδος», ἄν δέν ἄφηγε ἀνοικτό τόν χαρακτηρισμό τοῦ ἐκτός τῆς Ὁρθοδοξίας χριστιανικοῦ κόσμου. Βεβαίως τοιςτήκε ἡ **μοναδικότητα** τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς Ἐκκλησίας, ἀλλά μέ τήν ἄνεσι νά καλοῦνται καί οἱ κοινότητες τῶν μή ὀρθοδόξων **«ἐκκλησίες»!** Αὐτοαποκαλοῦνται «ἐκκλησίες». Ἄλλά τό ἀκριβέστερο γιά τούς ὀρθοδόξους εἶναι νά τούς θεωροῦν «ἀδελφοὺς χριστιανούς» πλανημένους.

Ἡ πίστις στήν «Μίαν Ἐκκλησίαν», ἐνῶ γιά τούς Ὁρθοδόξους ἀποτελεῖ **εὐθύνη** ζωῆς πρὸς σωτηρία, στόν φιλεύσπλαγ-

χο Κύριο δέν ἀποκλείει τή δυνατότητα προσφορᾶς τῆς **σωτηρίας** σέ κάθε πλάσμα Του, πού εἶναι καλοπροαίρετο (ιδεῖ καί Ρωμ. β' 10-16).

• Καί κάτι γιά τό θέμα τῆς **νηστείας**. Εἶναι σαφῆς ἡ ὀριοθέτησις τῆς καί ποιοτικά καί ποσοτικά ἀπό τούς πρό ἡμῶν Πατέρες. Δέν ἔχουμε δικαίωμα θεσμικά οὔτε νά ἀφαιροῦμε οὔτε νά προσθέσουμε νηστείες. Τό νά κάνῃ κάποιος αὐστηρότερη νηστεία, αὐτό εἶναι **προαιρετικό** γιά τόν ἴδιο, **ὄχι ὑποχρεωτικό** γιά τά λοιπά μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς, λοιπόν, ἔστω καί ἐμμέσως, ἀπό τήν ἐν Κρήτῃ Σύνοδο ἐπανῆλθε ἡ ἀνύπαρκτη τριήμερος ἀνέλαιος νηστεία πρό τῆς θ. Κοινωνίας; Ἄλλ' ἔτσι ἐπανῆλθε ἐμπόδιο πρὸς τό Ποτήριο τῆς ζωῆς γιά πολλούς, πού καί εὐλαβεῖς εἶναι καί τούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας θέλουν νά τηροῦν!!!

Μία Σύνοδος δέν ἐπαναφέρει κάτι, πού ταλάνισε ἀρκετούς αἰῶνες τήν πνευματική ζωῆ τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἀπό τό μήνυμα τῆς Μεγάλῃς Συνόδου

Ἡ συνελθοῦσα στήν Κρήτῃ Σύνοδος, μέ τή λήξι τῆς ἀπηύθυνε «Μήνυμα» «πρὸς τόν Ὁρθόδοξο λαό καί κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως». Τό μήνυμα εἶναι συντεταγμένο σέ ἡπιο τόνο. Ἀποφεύγει ἀναφορές σέ θέματα, πού προκάλεσαν ἀντιδικίες. Δημοσιεύουμε περικοπές:

«Ὁ ἐπανευαγγελισμός τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στίς σύγχρονες ἐκκοσμικευμένες κοινωνίες καί ὁ εὐαγγελισμός ἐκείνων, πού ἀκόμη δέν ἔχουν γνωρίσει τόν Χριστό, ἀποτελοῦν ἀδιάλειπτο χρέος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀνταποκρινομένη στό χρέος νά μαρτυρεῖ τήν ἀλήθεια καί τήν ἀποστολική τῆς πίστι, ἀποδίδει μεγάλη σημασία στόν διάλογο κυρίως μέ τούς ἑτεροδόξους Χριστιανούς. Μέ τόν τρόπο αὐτό καί ὁ λοιπός χριστιανικός κόσμος γνωρίζει ἀκριβέστερα τή γνησιότητα τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, τήν ἀξία τῆς πατερικῆς διδασκαλίας, τή λει-

τουργική έμπειρία και την πίστη των Ὁρθόδοξων. Οἱ διάλογοι, πού διεξάγει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, δέν σημαίνουν ποτέ συμβιβασμό σέ ζητήματα πίστεως.

... Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καταδικάζει ἀπεριφράστως τήν ἐπέκταση τῆς πολεμικῆς βίας, τούς διωγμούς, τήν ἐκδίωξη καί δολοφονία μελών θρησκευτικῶν κοινοτήτων, τόν ἐξαγκασμό γιά τήν ἀλλαγὴ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, τήν ἐμπορία προσφύγων, τίς ἀπαγωγές, τὰ βασανιστήρια, τίς εἰδεχθεῖς ἐκτελέσεις...

... Ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιμένει, ὅτι θεμελιώδες δικαίωμα εἶναι καί ἡ προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, δηλαδή τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τῆς πίστεως, τῆς λατρείας καί ὄλων τῶν ἀτομικῶν καί συλλογικῶν ἐκφράσεων αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ δικαίωματος κάθε πιστοῦ καί κάθε θρησκευτικῆς κοινότητος νά τελοῦν ἐλεύθερα ἀπό κάθε κρατική παρέμβαση τὰ θρησκευτικά τους καθήκοντα, ὡς καί τό δικαίωμα τῆς δημόσιας διδασκαλίας τῆς θρησκείας...

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπευθύνεται στούς νέους, οἱ ὅποιοι ἀναζητοῦν πληρότητα ζωῆς. Τούς καλεῖ νά συνδεθοῦν συνειδητά μέ τήν Ἐκκλησία Ἐκείνου, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή...

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διατηρώντας ἀλώβητο τόν Μυστηριακό καί Σωτηριολογικό της χαρακτήρα, εἶναι εὐαίσθητη στόν πόνο, στίς ἀγωνίες καί στήν κραυγή γιά δικαιοσύνη καί εἰρήνη τῶν λαῶν...

Ἄς δεηθοῦμε, “ὁ Θεός πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τήν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτός καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει· αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν” Α’ Πέτρ. ε’ 10-11)».

Νά κτίσουν, ὄχι νά τοὺς κτίσουμε!

Μιά Βουλή, πού ἐπιδιώκει τόν ἀποχριστιανισμό τῆς Ἑλλάδος, εἶναι φυσικό νά ψηφίσῃ **μουσουλμανοποίηση** στόν χώρο μας!

• Ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων στίς 6 Αὐγούστου, μέ ψήφους 200, ἔδωσε τό πρά-

σινο φῶς γιά νά ξεκινήσουν στό Βοτανικό (Ἐλαιῶνα) οἱ ἐργασίες ἀνεγέρσεως **μουσουλμανικοῦ τεμένους** (τζαμιού).

Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἔργων θά γίνῃ μέ κρατικά κονδύλια καί θά κοστίσῃ στό δημόσιο ταμεῖο 964.000 εὐρώ! Τό τέμενος θά χωράῃ 350 ὀπαδοῦς τοῦ Ἰσλάμ.

• Ὅλοι οἱ χριστιανικοὶ Ναοὶ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στόν τόπο μας ἔχουν κτισθῆ μέ τόν ὀβολό τῶν πιστῶν. Ἄν, λοιπόν, οἱ μουσουλμάνοι, πού προέρχονται ἀπό πλούσιες Ἀραβικές χώρες, θέλουν νά ἔχουν ἐπίσημο χώρο προσευχῆς καί λατρείας, ἄς τόν ἀποκτοῦσαν μέ δικά τους χρήματα. Ἡ ἄδεια, ἐπί τῆ βάσει τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἄς δινόταν ἀπό τό κράτος. Ὅχι ὅμως καί τὰ χρήματα γιά μουσουλμανικό τζαμί.

• Ἡ Κυβέρνησις γιά μὲν τίς μὴ χριστιανικές μειονότητες εἶναι πρόθυμη σέ βοήθεια. Γιά τίς θρησκευτικές μειονότητες στή χώρα μας δείχνει σεβασμό. Γι’ αὐτές ἰσχύει τό «**ἀνεξιθρησκεία**». Γιά τήν πλειονοψηφία τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν ἰσχύει τό «**ἀθρησκεία**»!

• Κι ἐμεῖς μὲν στήν καρδιά τῆς πρωτεύουσάς μας κάνουμε δῶρο στοὺς μουσουλμάνους ἓνα τζαμί. Οἱ μουσουλμάνοι γιά μᾶς τί κάνουν; Ἐπιδιώκουν νά μετατρέψουν τήν περίφημη **Ἁγία Σοφία**, σέ... τζαμί! Νά σεβασθοῦμε ἐμεῖς τίς θρησκευτικές τους ἀνάγκες. Ἄς σεβασθοῦν ὅμως καί αὐτοὶ Χριστιανικά μνημεῖα, πού συμβαίνει σήμερα νά εἶναι σέ χώρο ὑπό τήν κατοχή τους.

• Σωστά ἐλέχθη: Θά εἶναι τόπος εἰρήνης τό ὑπό ἀνέγερσι τζαμί, ἢ θά εἶναι **πεδίο μαχῶν** τῶν διαφόρων ἰσλαμικῶν θρησκευτικῶν παρατάξεων; Σέ ποιούς θά ἀνήκῃ; Στούς Σουνίτες, στοὺς Σίιτες ἢ σέ κάποια ἄλλη ἀπό τίς δεκάδες θρησκευτικές μουσουλμανικές σέκτες;

Εὐγενεῖς στοὺς ἀλλοθρήσκους, βάνδαλοι στοὺς ὀρθοδόξους!

Ἰλλεπάλληλες οἱ ἐπιθέσεις **ἀναρχικῶν-τρομοκρατῶν** ἐναντίον λατρευτικῶν καί διοικητικῶν Ὁρθόδοξων χώρων. Τὰ ξημερώματα τῆς 8ης Αὐγού-

στον 2016 έρριξαν δέκα βόμβες μολότωφ στον προαύλιο χώρο της **Τεράς Συνόδου** της Έκκλησίας της Ελλάδος. Κάηκαν δύο αυτοκίνητα και αν έγκαιρως δεν επενέβαινε η Πυροσβεστική, ή φωτιά θα επεκτεινόταν και στη Γραφεία της Συνόδου!

Σέ ανακοίνωσι της ή Δ. Ί. Σύνοδος σημειώνει: «**Μακάρι νά γίνη πλήρως κατανοητό, ότι οι τρομοκρατικές ενέργειες δέν έξυπηρετοῦν κανένα. Καί μακάρι νά επικρατήση ή εἰρήνη καί ή καταλλαγή τοῦ Θεοῦ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Εὐχόμεθα, ὁ Θεός νά συγχωρήση τούς δράστες.**»

• Τῆς τρομοκρατικῆς ἐπιθέσεως κατά τῶν Γραφείων τῆς Συνόδου εἶχαν προηγηθῆ ἄλλες παρόμοιες ἐπιθέσεις. Πρώτη ἦταν ή ἐφόρμησις ἐν ὥρᾳ θείας Λειτουργίας ἐξτρεμιστῶν μέσα στό Ναό τοῦ **Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ** στή Θεσσαλονίκη. Συγκεκριμένα 30 ἄτομα διέκοψαν τήν Κυριακάτικη Λειτουργία (31 Ἰουλίου) στό Μητροπολιτ. Ναό Θεσσαλονίκης καί διεπληκτίσθησαν μέ τούς πιστούς.

Ἄφορμή γιά τήν βεβήλωσι τοῦ Ὁρθόδοξου χώρου, ἔδωσε ή ἐπέμβασις τῆς ἀστυνομίας σέ χώρο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὅπου προσκείμενοι στήν κυβέρνησι ἀριστεριστές εἶχαν κάνει **κατάληψι** καί προέβαιναν σέ καταστροφές.

Ἐφταιγε, δηλαδή, ή Ἐκκλησία, ἐπειδή ή ἀστυνομία θέλησε νά ἐφαρμόσῃ τό νόμο!!! Ἦθελαν νά ἐπεκτείνουν τίς καταλήψεις τους καί σέ... Ναούς;

• Εἶχαμε καί ἄλλες ἐπιθέσεις σέ Ναούς. Στίς 3 Αὐγούστου ἄγνωστοι προέβησαν σέ βανδαλισμούς σέ **δύο Ναούς** τῶν Ἀθηνῶν (Ζωοδ. Πηγῆς, ὁδ Ἀκαδημίας, καί Ἁγίου Βασιλείου, Μετσόβου).

• Τό ἀνησυχητικό εἶναι ὅτι μέρος τοῦ κυβερνωτός κόμματος (ΣΥΡΙΖΑ), δικαιολόγησαν τούς βανδαλισμούς καί ἀγωνίστηκαν, ὡς... «συντρόφια» νά ἀθωωθοῦν οἱ συλληφθέντες στό βανδαλισμό τῆς Θεσσαλονίκης, κάτι πού τό... πέτυχαν! Κηρύχτηκαν ἀθῶοι ἀπό τό Αὐτόφωρο!

• Πῶς νά μή κηρυχθοῦν ἀθῶοι, ἀφοῦ ὁ βουλευτής τοῦ ΣΥΡΙΖΑ κ. **Γ. Κυρίτσης** ἐγκωμιάζει τούς βανδαλιστές καί τούς ἀναρχικούς καί βάλλει εὐθέως κατά τῆς

κυβερνήσεώς του, διότι συνελήφθησαν δύο σεσημασμένοι κακοποιοί!

Κατά τόν κ. Κυρίτση, «**δουλειά τοῦ κράτους εἶναι νά ἐφαρμόζει τό νόμο, δουλειά τοῦ κινήματος εἶναι νά ὑπερασπίζεται τούς ἀνθρώπους (βανδαλιστές);. Δουλειά τοῦ ΣΥΡΙΖΑ εἶναι νά ἀλλάξει τό κράτος!**»

• Εὐτυχῶς, ὁ **πρωθυπουργός** ἔσπευσε νά ἀποδοκιμάσῃ τίς βάρβαρες ἐπιθέσεις ἐναντίον ἐκκλησιαστικῶν χώρων. Ἄλλ' ἄς ριζῆ μιᾶ ματιᾶ καί στό φανατικό κόμμα του, πού δέν ξεχνᾶ, ὅτι πρωταρχικό του ἔργο ἦταν οἱ καταλήψεις!!!

Βλαστημάτε ἐλεύθερα!

Δέν ἔχει ἀνάγκη ὑπερασπίσεως καί συνηγορίας ὁ Χριστός. Τόν ἤλιο, ὅσο κι ἂν τόν φτύνουν, δέν σβήνει. Τό Χριστό, ὅσο κι ἂν Τόν βρίζουν, δέν ἀφανίζεται οὔτε μειώνεται.

Ἡ πρόθεσις ὅμως τῆς κυβερνήσεως **νά ἀποποινικοποιήσῃ** τή βλασφημία τῶν Θεῶν, φανερώνει τό πολιτισμικό ἐπίπεδο καί τό ἀθεϊστικό τους ὑπόβαθρο.

Ὁ νόμος, πού ἐτοιμάζουν, μοιάζει μέ τό νόμο, πού στηρίχτηκαν οἱ σταυρωτές. «Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καί κατά τόν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν» (Ἰωάν. ιθ' 7).

Οἱ πιστοί ὀφείλουν λατρεία στό ὑπερύμνητο Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄθεοι ὀφείλουν βλασφημία καί πολεμική! Πάντως, «σκληρόν πρός κέντρα λακτίζειν».

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῆ ή ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2016**.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἔξωτερουκοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**